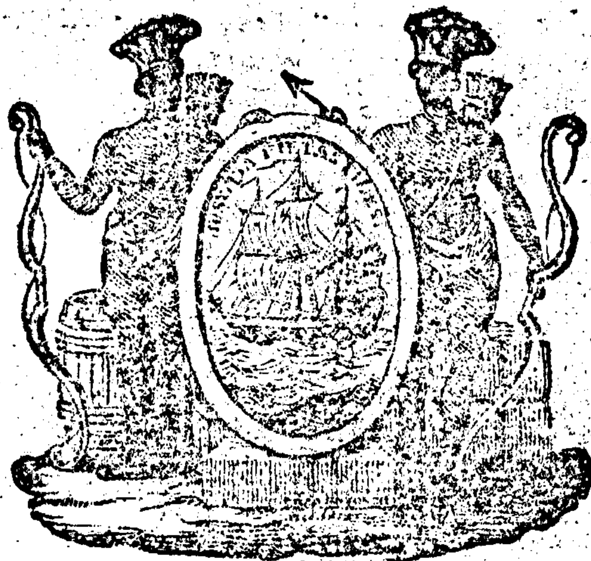
A°. 1839. N°. 77.

Woensdag, 25 September.

SURINAAMSCHE COURANT.

PARAMARIBO.

Advertentien.

Uitgaande Regten.

De Administrateur van Financien brengt ter kennis van de daarbij belang hebbenden, dat de prijzen, waarnaar de Uitgaande Regten, zullen geheven worden der gedurende het *Vierde Kwartaal* dezes Jaars, dezer Kolonie uit te voeren Produkten, zijn bepaald, als volgt:

Van de SUIKER op (7) *Zeven* Centen.
» » HEELE KOFFIJ op (26) *Zes en Twintig* Centen.
» » GEBROKE KOFFIJ op (17½) *Zeventien en een halve* Centen.
» » SCHOONE KATOEN op (35) *Vijf en Dertig* Centen.
» » VUILE KATOEN op (17½) *Zeventien en een halve* Centen. — En
» » KAKAO op (12) *Twaalf* Centen per pond Amsterdamsch gewigt.

Paramaribo, 21 *September* 1839.

De Administrateur voornoemd,
CH. LEERS.

(35477) De Exploicteur bij het Geregtshof te *Suriname*, *belast met de vervolging der nalatige Belastingschuldigen*, zal op Vrijdag den 27sten September 1839, des voormiddags om *negen* uren, ten overstaan van Heeren Gecommitteerde Raden, uit gemeld Geregtshof, publiek bij Executie verkoopen:

Het *HUIS* en *ERF*, gelegen aan de *Rust en Vredestraat*, La. E. No. 374, aankomende H. A. PIROT.

Het *HUIS* en *ERF*, gelegen aan de *Hoogestraat* van de *Watercastraat*, La. E. No. 360; aankomende BEEE van JAN DE WOLFF.

Het *HUIS* en *ERF*, gelegen aan de *Timmermansstraat*, La. E. No. 377; aankomende AFFIE van FAVEREIJ.

Het *HUIS* en *ERF*, gelegen aan de *Groote Rijweg*, links, *Eerste Buitenwijk*, No. 29; aankomende P. VAN LEEUWEN.

Paramaribo, 21 *September* 1839.

R. GOLLENSTEDE,
Exploicteur.

(35507) De fungerende CURATORS bij het Departement der *Onbeheerde Boedels*, zullen na den 10 dezer, aan de Crediteuren van de Boedels A. J. VAN DEN BERGH, C. F. STEFFENS, J. C. BREET, L. LINCKE, RICHARD LEARY, C. F. COUPIJN, H. D. DANKMEIJER, JOHN WALKER, CORNA. D. COMVALIUS en E. BARBOUR, de hun competerende penningen uitbetalen.

Paramaribo, 24 *September* 1839.

De *fungerende* Curators voornoemd,
J. O. N. ENGELBRECHT
mede voor den Heer CHs. LIONARONS.

(35514) **VENDU**:

van SLAVEN en GOEDEREN, aan het Departement der *Onbeheerde Boedels en Weezen*, op *HEDEN NADEMIDDAG*, om 4 ure.

Paramaribo, 25 *September* 1839.

M. N. ARLAUD,
2de Commies.

*** Aanstaande Zaturdag, den 28sten dezer, des morgens ten *zes* uren, zullen de BRANDSPUITEN No. 1, 2 en 3, geprobeerd worden.

Paramaribo, den 24 *September* 1839.

De Opperbrandmeester,
H. G. ROUX.

(35515) De Vendumeester M. A. KEIJSER, zal op Maandag den 7den October, 's namiddags ten 4 ure, ten huize van wijlen den WelEdelen Heer *J. H. IMTHURN*, verkoopen:

Welonderhoudene MEUBELEN, SCHILDERIJEN, KRISTAL-, GLAS-, AARDE- en ZILVERWERKEN, een RIJTUIG op *vier* wielen met KAP, een *Engelsche* CHAIS, diverse TUIGEN, een SPAN ZWARTE PAARDEN, een EZEL, WAGEN en TUIG, eenige vaten HAVER enz., enz.

De Goederen kunnen Zaturdag, Zondag en op den dag der Vendu, bezigtigd worden.

Jacob Voet

heeft ontvangen per Kapt. K. J. HAASNOOT, en biedt te Koop:

Geassorteerde partijen *STUKGOEDEREN*, als: LINNEN-, WOLLE- en KATOENEN STOFFEN, waaronder: fijne zwarte en blaauwe Lakens, wit en gekleurd Canton, dito Dril en Satinet, zwart Fichu de Laine en Merinos, effen en gestreept Nanking, Polemiet, Bielefelds en Osnabrugs Linnen, Haarlemmer Gingang, Vriesch garen Bonten, Bockjes Streep, Siameisen, Lemeniassen, garen en katoen Servetgoed, Marseilles Streep, Estopilles, Dimet, wit en gekleurd Netel- en Kamerdoek, Millefleurs en Mousselines, Calico's, Schotsch Batist, Cambrics-, Shirtings- en Jaconets in soorten, KREP voor LAMFERS, Schoenen, Hoeden en Petten, enz., enz. (35511)

Paramaribo, den 20 *September* 1839.

E. Cornelissen,

wonachtig in de *Watermolenstraat*, naast de Heer D. W. G. HEEPKE, heeft aangebragt per het Schip *de jonge Lodewijk Anthonie*, Kapt. R. TJEBBES, en biedt voor zeer billijke prijzen te Koop aan:

Alle soorten van PROVISIEN, STUKGOEDEREN, GALANTERIEN, GLAS- en AARDEWERK, en onderscheidene andere GOEDEREN. (35512)

Paramaribo, 20 *September* 1839.

(35513 *** Aangebragt per het Schip *Noord-Holland*, Kapt. H. K. RUIJL, en te bekomen bij

C. R. BERNER & C°.:

Een assortiment gouden Ringen en Oorringen; zilveren Vischtreffels; *super fine* zwarte en blaauwe lakensche Rokken; zijden en katoenen Doeken; zwarte en witte zijden Housen en Handschoenen; lakensche en katoene Tafelkleeden; blaauw Nankings en gestreept Brackengoed; Engelsch Leer; garen Servetgoed; zwarte Lamfer Crêpe; katoene en linnen Boordjes; garen Haarlemmer Bockjes Streep; Osnabrugs Linnen; Boezeroenen; hooge en lage Mans en Jongens Schoenen; paardeharen en zomerstoffen Petten; kindsren Stroohoedjes; KANTOORBEHOEFTEN; dubbeld velijn Olifphants Teekenpapier en GLASWAREN;

Groote en kleine BROODSUIKERS; zwarte en groene THEE; DEVENTER KOEK in blik; ZWARTE PEPER.

Nog in Voorraad:

Versche PROVISIEN, per Kapt. TJEBBES aangebragt.

Scheepstijdingen.

BINNENGEKOMEN.

Den 18den dezer, de Schoener (onder Nederlandsche Vlag) Jan Ernst, Kapt. P. F. de Heeth, van Curaçao, hebbende 17 dagen reis: Passagiers: de Heer P. H. Flu en Echtgenoot Maria Helena Lacke, de Heeren J. G. Brands, J. H. Ellis en Mejufvrouw Anna Georgina Brevoet, benevens de Slaven Severina en Kimon: aankomende Jan Schotborgh qq.

Den 19den, het Schip Noord-Holland, Kapt. H. K. Ruijl, van Amsterdam, hebbende 43 dagen reis: Passagiers: Mevrouw Engelberts, geb. Remij met twee Kinderen en Mejufvrouw J. Thurkow.

Den 23sten, het Schip de Zeevaart, Kapt. K. J. Haasnoot, van Amsterdam, hebbende 31 dagen reis: Passagier: Boys Smith Brien.

Suriname.

PARAMARIBO, 21 September 1839.

Op nieuw werden *Suriname's* Ingezetenen door schrik bevangen, toen zij in den afgeloopen nacht ten 12½ ure, het angstig noodgeschrei vernamen van brand.

Dit ongeluk had plaats in het woonhuis, staande en gelegen alhier aan de *Keizerstraat*, La. B. No. 239, in eigendom aankomende en bewoond wordende door *Azor van Samuels*, hetwelk dan ook tot den grond toe is afgebrand.

Het keuken- en bijgebouw op het belendende Erf, La. B. No. 240, aankomende *Amalia Dusselaar*, is mede eene prooi der vlammen geworden, en ter voorkoming van verdere rampen, het woonhuis omvergehaald, benevens een ander gebouw zwaar beschadigd geworden.

Deze omverhaling heeft ook plaats gehad met het Huis La. B. No. 238, aankomende den uitlandigen *J. J. de Mesquita* en bewoond wordende door *Charles Taas*, waardoor belet is geworden dat

de vlammen niet tot de daaraan belendende grootere gebouwen, zijn overgeslagen.

De oorzaak waardoor dezen brand heeft plaats gehad, is alsnog onbekend; — hoogst waarschijnlijk zal dezelve aan onvoorzigtigheid moeten worden toegeschreven.

Dat er geene verdere schade heeft plaats gevonden, hebben wij, naast de Voorzienigheid, te danken aan de ijver der Schutterij en de vereenigde en onvermoeide pogingen der manschappen van Z. M. Marine; ons verpligt achtende, door middel van dit blad, namens de Ingezetenen, hun de opregte gevoelens onzer dankbaarheid toe te brengen.

Laat elk onzer Stadgenooten, ook door deze noodlottige gebeurtenis, Gods vaderlijke bescherming bescheiden eerbiedigen, en Hem nederig danken, die ons voor duizend gevaren behoedt, voor welke onze beste vrienden ons niet bewaren kunnen. Dat wij zoodanig voorval niet als het nieuws van den dag beschouwen en zoo enkel tot het onderwerp van gesprek gebruiken! Dat de gedachte aan duizendvoudig gevaar, hetgeen ook ons *elk oogenblik* omringt; dat de gedachte: »te vergeefsch waakt de wachter zoo » de Heere de Stad niet bewaakt," ons bescheiden, eerbiedig make, ja, ons vervulle met dankbare aanbidding over Gods verschoonende, bewarende ontferming!

Mengelingen.

DE AALMOES.

Op zekeren dag ontmoette eene jonge danse, Marie K.. genaamd, niet ver van de Place-Royale, een dier jonge lieden, die, als zij eens met een meisje gedanst en haar een paar woorden toegevoegd hebben, zich verbeelden, dat de danseres geheel op hen verzot is, en zij zich slechts behoeven te vertoonen, om daarvan de overtuigendste bewijzen te verkrijgen.

Onze jonge held, met name Jacques L.., had den vorigen avond met dat meisje gedanst. Hij wierp haar eenen veelbeteekenden blik toe, en volgde haar toen met het gewigt van een' man, die zeker van zijne zaak is.

Aldus kwamen zij tot aan den hoek der straat de la Madeleine. Op dat punt gekomen, had onze Don Juan zoo veel terrein gewonnen, dat hij zich toen naast de jonge dame bevond, en haar met de bevalligste stoutmoedigheid aansprak.

Marie K.. bleef ontroerd stilstaan; de jongeling groette haar, en verklaarde haar, even zonderling als stoutmoedig, op eene formele wijze, zijne liefde.

De ontstelde Marie smeekte hem, met vrede te laten gaan, en haar door zijne tegenwoordigheid niet in opspraak te brengen. Jacqie daarentegen zwoer bij alle heiligen, zich niet eer van haar te zullen verwijderen, vóór dat hij hare toestemming zoude verkregen hebben, om een bezoek ten harent te mogen afleggen.

Hare verlegenheid was groot, te meer daar onze windbuil stijfhoofdig scheen.

In dien moeijelijken toestand kreeg het jeugdige meisje echter eenen geestigen inval: Zij nam een geldstukje uit hare beurs, en wierp het in den hoed van den Don Juan. Naauwelijks had zij dit verrigt of twee agenten van Policie arresteerden mijn armen Jacqie! Wat hij er ook tegen in wilde brengen, de agenten bleven beweren, dat zij de strengste bevelen hadden, om bedelarij te keer te gaan.

In dien tusschentijd had Marie K.. zich zoo snel mogelijk verwijderd, en de winderige Jacqie, beschuldigd van bedelarij, verdedigde zich als een arme duivel. Dan tracht hij hen op dezen dan op gene wijze te overtuigen, dat er eene misvatting plaats had. Hij bragt zijne smaakvolle kleeding als bewijs bij; doch de agenten, zonder iets van hunne koelbloedigheid te verliezen, gaven hem ten antwoord: »De kleeding bewijst niets, het kleed maakt den rijken niet; er zijn ook rijke bedelaars; er zijn vooral véél bedelaars, die zeer goed gekleed zijn. De bedelarij is tegenwoordig eene broodwinning, eene openlijke speculatie der intriganten van alle klassen der Maatschappij. Er zijn bedelaars met lompen bedekt en bedelaars in fluweel uitgedost; verminkte bedelaars en bedelaars in bloeijende gezondheid; bedelaars te voet en bedelaars in rijtuigen; beschaamde en gedecoreerde bedelaars. Voorzeker zoude die dame u geen geld gegeven hebben, als gij haar niets had gevraagd." Hierop liet men eene huurkoets voorkomen, en werd Jacqie naar het verbeterhuis gebragt.

Onze Don Juan stond als door den donder getroffen; hij besprengde zich met Eau de Cologne, en trachtte zich vrij te pleiten, door zich te beroepen op een aantal fatsoenlijke lieden, aan wien hij bekend was. De regters zeide, dat de bedelarij bij dien jongmen uit eene zucht daartoe voortvloeide, even als men wel rijke lieden heeft gezien, die hunne zucht tot stelen niet konden bedwingen.

Hij werd echter vrijgesproken. Alleen zeiden de regters hem, in het vervolg voorzigtiger te zijn, wijl zij eene tweedemaal niet zoo inschikkelijk zoude kunnen zijn.

Jacques L.. vertrok zeer beschaamd, en bespot door de menigte, welke hem omringde, en keerde door de menigte, welke hem omringde, huiswaarts, peinzende over het onaangename van het voorgevallene, en over het belagchelijke daglicht, waarin hij zich geplaatst had.

Deze gedachte deed hem het besluit nemen, om zich aan eenen zelfmoord, naar de mode schuldig te maken. Zoodra hij in zijne kamer was, nam hij zijne pistolen, laadde dezelve — — — — en beval zijn' knecht, voor hem eene plaats op de diligence te bespreken.

Gisteren vertrok hij om eene tweejarige philosophische reis te ondernemen. De anecdote heeft eene dubbelde verdienste:

1°. Leert zij de vrouwen een middel kennen, om zich op eene gemakkelijke wijze van een lastig mensch te ontslaan.

2°. Leert zij de mannen, om nimmer eene liefdesverklaring te doen, dan binnen'shuis.

DE NABAB VAN OUDE, USUF UP DOLA.

Usuf up Dola was de oudste zoon van den Nabab van Oude, welke door lord Clifford werd overwonnen, en aan de Engelsche Oost-Indische compagnie cijnsbaar gemaakt. De grondlegger van zijne familie was een Perzisch soldaat, die zich te Dehli met der woon nedergezet, en door zijne dapperheid en goed gedrag, niet alleen groote rijkdommen verworven had, maar zich tot de hoogste eerambten wist te verheffen. Usuf up Dola was zachtaardig en grootmoedig van karakter, en buitengemeen milddadig. Door zijne vriendelijkheid en innemendheid won hij ieders gunst, en, in weêrwil der verwaarloosde opvoeding, waardoor slechts denkbeelden van een onbegrensd despotismus hem waren ingeprent, bezat hij een goed hart. Zijn geest daarentegen, was buitengewoon zwak. De groote rijkdommen, die hij bezat, werden meerendeels besteed aan paleizen, lusthoven, paarden, olijfanten, geweren, kroonlusters, spiegels, en andere Europesche, bijzonder Engelsche, voortbrengselen van kunst; van af de minwaardigste beeldjes, of papieren lantaarntjes, tot op de duurste spiegels, en kostbaarste schilderstukken van eenen Claude Lorrain. Alleen aan Engelsche waren besteedde hij jaarlijks meer dan 200,000 p. st. (2,400,000 gulden.) Hij bezat 100 lusthoven; 20 paleizen; 1200 olijfanten; 3000 kostbare rijdpaarden; 1500 uitgelezen geweren met dubbelen loop; 1500 prachtige kroonlusters; 3000 Engelsche lichtschermen in alle vormen en kleuren; eenige honderden spiegels, horologiën en armblakers. Nog kort vóór zijn overlijden kocht hij voor de belangrijke som van ƒ 100,000 de vier grootste spiegels, welke tot heden in Europa zijn vervaardigd. Zij zijn alle 12 voet hoog en 6 voet breed. De lijsten zijn allerkeurigst bewerkt en verguld. Zoodra de Nabab dezelve had ontvangen, werden ze in het museum gezet, en sedert waren zij voor niemand meer te zien. Vele zijner pendules waren meesterstukken en met edelgesteenten en paarlen bezet. De twee fraaiste horologiën waren door den Nabab met 30,000 p. st. (ƒ 360,000) betaald.

Dit museum was ongetwijfeld een der rijkste, zonderlingste en belagchelijkste, die in de wereld bestaan. Men vond er eene koekoeksklok naast de prachtigste pendule, een meesterstuk van Claude Lorrain, naast de ellendigste kladderij, eene kroonluster van vijftig lampen, die ƒ 60,000 kostte, naast een papieren lantaarn van eenige stuivers.

De Nabab had noch smaak, noch kennis, en alleen eene kinderachtige nieuwsgierigheid deed hem alles begeeren, wat vreemd en zeldzaam was. Hij had hoegenaamd geen denkbeeld van werktuigkunde, wilde er zelfs niets eens over hooren spreken, en bezat evenwel de zeldzaamste en fraaiste werktuigen. Ook had hij eene soort van vreemde Koets, waarin twaalf personen ruim konden middagmalen, en welke door twee olijfanten werd getrokken. Bovendien bezoldigde hij steeds eene groote legermagt, ofschoon hij nooit in onmin met zijne naburen had geleefd, en buitendien door de troepen der Oost-Indische compagnie werd beschermd, waarvoor hij jaarlijks 500,000 p. st. (ƒ 6,000,000) betaalde. De schrijver van deze schets, een bij de Oost-Indische compagnie in dienst geweest zijnde Engelschman, was met bewilliging van zijne overheden in dienst van den Nabab overgegaan. Hij ontving van denzelven voor salaris jaarlijks 1,800 p. st. (ƒ 21,600), waarvoor hij niets behoefde te doen, dan des middags bij den vorst te eten, van tijd tot tijd met hem op de jagt te gaan, of hanengevechten en andere lustpartijen bij te wonen. Overigens werd hij zeer welwillend behandeld. Vroeger was de Nabab een groot beminnaar van Europesche sterke dranken, doch hij was daarvan teruggekomen, en gebruikte later alleen opium. Hij was een groot vriend van Engelschen, en volgde hen in alles na. Hij at met hen aan dezelfde tafel, hoewel zijne godsdienst hem dit verbood, en dronk gaarne op de Engelsche wijze thee. Eens bij eenen Engelschman ten eten zijnde, werd er, bij vergissing, voor den Vorst een gebraden speenvarken geplaatst; de gastheer merkte de fout eerst op, toen het te laat was, om die te verhelpen, en geraakte zeer in verlegenheid. De Nabab bemerkte dit, en zeide schertsende: »Beste vriend, maak u niet ongerust, mijne godsdienst verbiedt wel er iets van te eten, maar niet om het aan te zien." Zijn inkomen bedroeg meer dan 36,000,000 gulden, doch door eene verkwistende milddadigheid kwam hij er nooit mede toe, en liet onnoemelijke schulden na. Om de regering van zijn land bekommerde hij zich in het geheel niet, maar liet die in handen van schraapzieke ministers. Het eenige, waarvoor hij zorgde, was, altijd geld genoeg voor zijne private uitgaven te hebben. Aan juweelen alleen, bezat hij voor meer dan 8,000,000 p. st. (ƒ 96,000,000).

GEDRUKT BIJ GEZUSTERS SERRES.